

Tilfælde, der hænder ganske overordentlig hyppigt i Amsraadene. Disses Medlemsantal er lige, og det hænder hyppigere, end det burde, at der netop staaer 5 imod 5 eller 4 imod 4, altsaa ingen Afgørelse. — Jeg har en Bemærkning endnu at gøre, og det er den, at det er afgjort, at ingen anden kommunal Afgørelse af Skatteklage er undergivet en overkommunal Instanses Paadømmelse end netop Landkommunernes. Det sker ingen andre Steder. Men netop for Landkommunernes Vedkommende er det saa lidt heldigt som muligt. Og hvorfor? Fordi Flertallet i Overdomstolene er valgt af dem, hvis Afgørelse i første Instans paaklages. — Det er Forholdene i Amsraadene. Jeg har kun brugt 4 Minutter og skal ikke trætte det høje Ting videre.

P. G. C. Jensen: Det gør mig ondt at høre af den Udtalelse, der faldt fra det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rotbøll), at jeg ikke faar den Fornøjelse at se ham stemme for Ændringsforslagene Nr. 56 og 57; men jeg maa sige, at jeg forstaaer det egentlig ganske godt, thi det er jo ikke det eneste Punkt, paa hvilket det ærede Medlem og hans Meningsfæller have skiftet fuldstændig Mening efter Systemskiftet. Naar derimod det ærede Medlem vilde parallelisere dette med Afstemninger; jeg for mange Aar siden, for 8—9 Aar siden, skal have foretaget om et Tal, om det skulde være større eller mindre, da er det ganske mislykket; thi et er dog at have et Princip om en vis Ordning i Staten, f. Eks. Appelordningen, over hvilken vi jo have hørt Jammerklager mange, mange Gange, og et andet er at stemme over, at man skal give lidt mere eller lidt mindre til et eller andet. Jeg troede, det var helt forskellige Sager. — Det ærede Medlem udtalte tillige, at vi ikke nu havde Raad til at give 2½ Million til Kommunerne, og det var hans egentlige Grund til, at han nu havde været med til at stemme for en Nedgang til 1½ Mill. Paa det samme Punkt var den ærede Minister jo inde, og jeg maa hænges Ministeren min Tak, fordi jeg ser, at han stadig med stor Flid interesserer sig for at citere Klassikerne. Det er mig naturligvis meget behageligt, at han regner mig til dem, og saaledes ved enhver Lejlighed benytter, hvad han kan, af Rigsdagstidenden, og ogsaa andre Kilder for Resten, til at faa Citater frem af, hvad jeg ved andre Lejligheder har udtalt. Jeg takker for den Opmærksomhed, han derved viser mig, og beklager kun, at jeg

ikke kan gøre Gengæld. Jeg er ikke i Stand til at finde Udtalelser fra den ærede Minister, som jeg vilde finde Anledning til at komme frem med. Derimod vil jeg sige: Hvad er Situationen andet i Øjeblikket end den, at den ærede Minister og jeg paa en vis Maade have byttet Roller? Det var nemlig for 6 Maaneder siden, den ærede Minister, der selv foreslog 2½ Mill. Kr. som Bidrag til Kommunerne, medens han nu maa antages at anbefale, at det gaar ned til 1½ Million. Det var Ministeren selv, som for 6 Maaneder siden foreslog, at Kjøbenhavns Indkomstskat kun skulde være 2 pCt. som Maksimum. Det er Ministeren, som nu er med til, at den skal op til 2½ pCt. Jeg har haft et noget andet Standpunkt i begge Henseender, og det er en meget naturlig Ting, thi den ærede Minister kan lige saa lidt som de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Vedkommende være blind for, hvilke betydelige Forandringer, der her er foregaaede, Omstændigheder, der i hvert Tilfælde for mig ere fuldkomne tilstrækkelige til, at jeg for det sidste Punkts Vedkommende tager et andet Standpunkt — det vedkender jeg mig — efter de Begivenheder, der ere foregaaede i Kjøbenhavn. Hvad Tilskuddet til Kommunerne angaar, vil jeg sige saa meget derom, at da jeg nu har set, at Udviklingen bærer hen derimod, at der af Statens Midler skal udredes 1,650,000 Kr. eller saadan noget lignende til Tiendeyderne eller Tiendeejerne, hvem det nu er, siger jeg: Nej, paa ingen Maade vil jeg for mit Vedkommende være med dertil, jeg vil saa langt hellere være med til at give til Kommunerne, thi saa kommer det dog alle til Gode, og ikke enkelte Individer i Staten. Hvis den ærede Minister vil overveje dette — det er ganske vist lidt større Ting, som kræve Opmærksomhed — vil han let se, at der er Omstændigheder til Stede, der fuldkommen tilstrækkeligt forklare det Standpunkt, jeg nu har taget.

Saa vil jeg med Hensyn til det, at den højtærede Minister ikke kan antage, men endogsaa synes at være lidt uvenlig stemt mod det Forslag, jeg har stillet under Nr. 56 og 57 om et Overskatteraad, endnu kun sige: Ja, hvad kan jeg gøre mere end at skrive Ændringsforslag ud af Ministerens eget Lovforslag? Det har jeg gjort, jeg har taget dette ordret — med en lille Forandring, som var nødvendig paa Grund af, at det skulde over i en anden Lov — nemlig det af Finansministeren forelagte Lovforslag om Formue- og